

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie opakowania zdefiniowane w art. 3 dyrektywy 94/62/WE, zmienionej dyrektywą 2004/12/WE⁽¹⁾, obejmuje „wałki do nawijania” (rolki, tuby, cylindry), wokół których nawijane są giętkie tworzywa, takie jak papier, folie z tworzywa sztucznego, sprzedawane konsumentom?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 47, s. 26).

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska

(Sprawa C-314/15)

(2015/C 294/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: O. Beynet i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie zapewniając poddaniu wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu ścieków komunalnych w 15 aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców między 10 000 a 15 000 w odniesieniu do wszystkich zrzutów poza obszarami wrażliwymi, czyli o równoważnej liczbie mieszkańców między 2 000 a 10 000 w odniesieniu do wszystkich zrzutów do wód słodkich i estuariów, Republika Francuska uchybiła swoim zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽¹⁾.
- obciążenie Republiki Francuska kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja w drodze swojej skargi zarzuca Francji niewykonanie w sposób prawidłowy, w odniesieniu do 15 aglomeracji, dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy 91/271/EWG aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) między 10 000 a 15 000 w odniesieniu do wszystkich poza obszarami wrażliwymi, czyli o równoważnej liczbie mieszkańców między 2 000 a 10 000 w odniesieniu do wszystkich zrzutów do wód słodkich i estuariów musiały być wyposażone w systemy odprowadzania ścieków i być poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu ścieków najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Luksemburg) w dniu 29 czerwca 2015 r. – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-321/15)

(2015/C 294/51)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Pytania prejudycjalne

Czy art. 13 ust. 6 zmienionej ustawy z dnia 23 grudnia 2004 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych jest zgodny z dyrektywą 2003/8[7]/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, a zwłaszcza ze strukturą ustanowionego w niej systemu handlu uprawnieniami do emisji, w zakresie, w jakim uprawnia właściwego ministra do żądania zwrotu, bez odszkodowania, całości lub części niewykorzystanych uprawnień do emisji przydzielonych zgodnie z art. 12 ust. 2 i 4 tej ustawy, które to pytanie łączy się z koniecznością ustalenia, czy zobowiązanie do zwrotu przyznanym i niewykorzystanym uprawnieniom do emisji faktycznie powstało, a w razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, w jakich kategoriach należy je rozpatrywać, oraz czy uprawnienia te należy uznać za prawa wchodzące w skład majątku prowadzącego instalację?

⁽¹⁾ Dz.U L 275, s. 32.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 2 lipca 2015 r. – TDC A/S/Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet**

(Sprawa C-327/15)

(2015/C 294/52)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TDC A/S

Strona pozwana: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (zwana dalej „dyrektywą o usłudze powszechnej”) ⁽¹⁾, w tym art. 32, stoi na przeszkodzie ustanowieniu przez państwa członkowskie przepisów, zgodnie z którymi przedsiębiorstwo nie jest uprawnione do skierowania żądania odrębnego pokrycia przez państwo członkowskie kosztów netto świadczenia dodatkowych usług obowiązkowych, które nie są objęte rozdziałem II tej dyrektywy, jeśli przedsiębiorstwo to, świadcząc inne usługi objęte przewidzianym w rozdziale II tej dyrektywy obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej, osiąga zysk przekraczający straty związane ze świadczeniem tych dodatkowych usług obowiązkowych?
- 2) Czy dyrektywa o usłudze powszechnej stoi na przeszkodzie ustanowieniu przez państwa członkowskie przepisów, zgodnie z którymi przedsiębiorstwo jest uprawnione do skierowania żądania pokrycia przez państwo członkowskie kosztów netto świadczenia dodatkowych usług obowiązkowych, które nie są objęte rozdziałem II tej dyrektywy, tylko wtedy, gdy te koszty netto skutkują niesprawiedliwym obciążeniem przedsiębiorstwa?